

АТОМНИК

України

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ
АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

№7 (1156) 4 квітня 2024 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ЮРИДИЧНА ЕКСПЕРТИЗА

Про зміну режиму роботи підприємств в умовах війни та примусові відпустки чи звільнення

сторінка 2

ЖИТТЄВА ПОЗИЦІЯ

Розмова з Галиною Козаковою, ветераном СхідГЗК, волонтеркою, про її активну допомогу війнам

сторінка 2

АТОМНИЙ СПОРТ

Як розвивається волейбол на ХАЕС, які досягнення і подальші плани — розповідає Сергій Харченко

сторінка 4

НАЦІОНАЛЬНІ ПАРКИ АТОМПРОФСПІЛКИ

«Ми перебуваємо у тилу. Але це не означає, що маємо чекати на перемогу склавши руки»

Національні парки України зберігають неповторні природні дива. Проте в усіх у них є спільна проблема — нестача фінансування. Як вижити у важкий для країни період та думати про подальший розвиток, ділиться досвідом багаторічна профспілкова активістка, директорка Вишницького національного природного парку Галина МАРЧУК.

ДОСТОЙНИЙ ПРИКЛАД ЗГУРТОВАНОЇ РОБОТИ

■ **Пані Галино, на той момент, коли Ви обійняли нинішню посаду, підприємство перебувало у скрутному становищі?**

Це справді було так — парк мав заборгованість у 4 млн гривень, рахунки було заблоковано. Керівництво попросило здійснити усі можливі кроки задля того, щоб погасити борги, і протягом трьох років нам це вдалося. Наша установа змогла вижити за рахунок допомоги Франкфуртського зоологічного товариства, яке реалізує численні природоохоронні проекти, у тому числі й в Україні. Закордонні партнери профінансували найнеобхідніші витрати. А ті

кошти, які нам вдалося заробити, ми зберігали. На щастя, ми змогли добитися в суді, щоб казначейство не списувало їх у безспірному порядку, інакше б нам не вдалося зробити накопичення. В результаті наприкінці минулого року ми зібрали 2 млн 200 тис. гривень; суму, якої не вистачало, нам виділило міністерство — і заборгованість вдалося погасити.

Я вважаю це величезною перемогою, потужним результатом зусиль усього колективу. Адаже тривалий час ми економили на всьому, що тільки можна, люди працювали за мінімальні зарплати без премій та надбавок. Безмежно тішить те, що премії вдалося виплатити тоді, коли ми вилізли із боргової ями.

■ **З початком повномасштабного вторгнення агресор не зміг дістатися Буковини. Та в той момент нікому в Україні легко не було...**

Тоді ми зосередили увагу на допомозі тим, хто мусив покинути свої домівки. Переобладнали для проживання ВПО 1-й поверх адмінбудівлі, підготували для біженців рекреаційні будиночки.

Закінчення на 3-й стор.

МІЖНАРОДНА РОБОТА

Підготовка до Конгресу EPSU

20-21 березня у Брюсселі відбулося засідання Виконавчого комітету EPSU з підготовки до чергового 11-го Конгресу EPSU, який відбудеться в Бухаресті 18-20 червня 2024 року під гаслом «Час для громадського обслуговування».

УПРОВАДЖЕНО НОВІ ЗМІНИ

Члени Виконкому проаналізували діяльність EPSU за півроку, зокрема розглядалися зміни умов праці працівників громадського обслуговування з огляду на прийняття таких директив ЄС: директиви з Due Diligence (належна

сумнітність), Акта про працівників цифрових платформ (таксі UBER, UKLON, BOLT, сервіси доставки GLOBO та інші), Закону про штучний інтелект, проекту Директиви щодо боротьби з насильством стосовно жінок і домашнім насильством та багато інших.

Виконком розглядав також нові поправки до Статуту EPSU. З початком широкомасштабної війни з боку росії українські членські організації домоглися призупинення членства російських та білоруських профспілкових організацій в EPSU. У проекті Статуту пропонуються зміни, що дозволять виключити повністю ці організації з Європейської федерації.

УКРАЇНА — СЕРЕД «ГАРЯЧИХ» ПИТАНЬ

Серед надзвичайних резолюцій розглядалася Резолюція по конфлікту Палестина/Ізраїль. Надзвичайна Резолюція по Україні була ухвалена в сесії на Конгресі PSI, але підготовлена була EPSU як регіональною організацією. У разі необхідності нова Резолюція буде виноситися на Конгрес.

Члени Виконкому обговорили питання щодо переходу до зеленої економіки та справедливого переходу для працівників, але в умовах війни в Україні збільшується кількість непевних формулювань. Тож питань більше, ніж відповідей.

Закінчення на 3-й стор.

ПІДСУМКИ ДІЯЛЬНОСТІ

Звітувалися профспілки і трудові колективи АЕС

На атомних електростанціях відбулися конференції трудових колективів та звітні профспілкові конференції.

14 березня, першою, відзвітувалася Хмельницька АЕС. 117 делегатів, представники усіх її підрозділів, взяли до відома доповідь генерального директора ХАЕС Андрія Козюра щодо результатів діяльності електростанції у 2023 році. Планове завдання за минулий рік виконано на 102%. Важливою залишається підтримка ЗСУ. Від початку повномасштабного вторгнення колектив ХАЕС переказав війнам 250 млн грн. Про

роботу ППО ХАЕС прозвітував голова профкому Михайло Гук. Роботу профспілки делегатами визнано задовільною.

21 березня, відбулися збори трудового колективу і ППО ВП ЗАЕС. На конференції трудового колективу основним питанням було виконання колективного договору ДП НАЕК «Енергоатом» у 2023 році, прийнято рішення визнати виконання його частковим. Зі звітом про роботу первинної профспілкової організації за 2022-2023 роки доповів голова ППО ЗАЕС Іван Здравчев. Було затверджено кошторис профорганізації на наступний рік.

22 березня, відбулися колдоговірні та звітні профспілкові конференції на Рівненській та Південноукраїнській атомних станціях.

Про виконання колдоговору за 2023 рік виступив генеральний директор РАЕС Павло Ковтонюк. Річний план із виробництва електроенергії виконано на 101,4%. Ремонтна кампанія пройшла з випередженням графіків, терміни планово-передувальних ремонтів вдалося оптимізувати більш ніж на 15 днів. Виконано усі зобов'язання щодо охорони праці та здоров'я персоналу.

Закінчення на 3-й стор.

У СФЕРІ ВПЛИВУ АТОМПРОФСПІЛКИ
ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІДПРИЄМСТВА
МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ,
МІНПРИРОДИ, МІНОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ТОЩО

ЮРИДИЧНА ЕКСПЕРТИЗА

Відділ
колективно-
договірної
та правової роботи
ЦК Атомпрофспілки
інформує

Останнім часом до нас надходять деякі запитання стосовно зміни режиму роботи підприємств в умовах війни. Приміром, підприємство до війни працювало безперервно, був 3-змінний графік роботи. Зараз є потреба працювати в одну зміну, лише вдень, але при цьому робочу зміну пропонують збільшити з 8 до 12 годин. Як можна встановити 12-годинний робочий день? Чи обов'язково погоджувати із профспілкою? Такий режим встановити можливо, але для цього необхідно запровадити підсумований облік робочого часу, який обов'язково потрібно погодити із профспілкою.

Відповідно до статті 61 Кодексу законів про працю України в окремих виробництвах, цехах, дільницях, відділеннях і на деяких видах робіт, де за умовами виробництва (роботи) не може бути дотримано встановлену для цієї категорії працівників щоденну або щотижневу тривалість робочого часу, допускається за погодженням з виборним органом ППО (профспілковим представником) підприємства, установи, організації запровадження підсумованого обліку робочого часу з тим, щоб тривалість робочого часу за обліковий період не перевищувала нормального числа робочих годин.

В умовах воєнного стану не застосовується попередження працівників про зміну істотних умов праці (режиму роботи) за два місяці (стаття 3 Закону України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану №2136-IX»), але здійснюється не пізніше як до запровадження таких умов.

Запровадження підсумованого обліку робочого часу може оформлюватися розпорядчим документом роботодавця, але при цьому необхідна згода виборного органу ППО.

Якщо у вас виникають питання правового характеру, звертайтеся за консультацією до фахівців відділу колективно-договірної та правової роботи Атомпрофспілки, пишіть на мейл: kor@union.kiev.ua

Підприємство знаходиться у зоні бойових дій. У зв'язку з цим роботодавець вимагає написати заяви на звільнення або про надання відпустки без збереження заробітної плати. Чи є його дії правомірними?

Надання відпусток, у тому числі без збереження заробітної плати, та звільнення працівника за власним бажанням або за угодою сторін можливе за наявності бажання працівника.

Роботодавець не має права примушувати працівника до написання відповідної заяви. У разі, якщо безпекова ситуація не дає можливості організувати процес роботи, роботодавець може вжити такі заходи: організація дистанційної або надомної роботи, надання за бажанням працівника йому відпусток, у тому числі й без збереження заробітної плати, запровадження простою із відповідною оплатою, призупинення трудових договорів тощо.

ЖИТТЄВА ПОЗИЦІЯ

«Тільки разом ми здолаємо ворога!»

27 квітня Галина Козакова відзначитиме 40 років своєї праці на Інгульській шахті, структурному підрозділі Східного ГЗК, найбільшій з уранових шахт України. Але Галина Григорівна не тільки ветеран уранового виробництва, а ще й відома на Кіровоградщині волонтерка «зі стажем». Вона любить свою роботу і колектив, переймається долею підприємства, завжди з активною життєвою позицією, тому волонтеркою стала ще 2014 року. І зараз серед тих, хто, за її словами, «не стомився, тому не опускає рук». Бо головна риса її характеру — небайдужість.

Галина КОЗАКОВА,
ветеран СхідГЗК,
волонтерка

Галина народилася в Абхазії, батько був військовий. Але ще дитиною переїхала з родиною до села Коробчине на Кіровоградщині, де закінчила школу, вчилася у Кропивницькому (тоді — Кіровоград), вийшла заміж, почала працювати на Інгульській шахті.

РОБОТА ДУЖЕ ЦІКАВА, ХОЧ І ВАЖКА

— Починала працювати у садочку Інгульської шахти, — розповідає Галина Козакова. — Потім — в ГРП (геолого-розвідувальна партія). Нас було п'ять жінок, а так усі чоловіки — геологи, більше 40. Вони говорили нам, які брати проби, і ми по шматочку породу відбивали та складали у зшиті власноруч торбинки, піднімали-опускали. Сьогодні для цього вже є машинист, працює під землею на підйомниках.

Моя теперішня професія по-сучасному називається «стовбурова». Катала вантаж на «Північному». Потім перейшла на другий стовбур. Усього на Інгульській шахті їх три. Возили людей, різні мастиломатеріали, запчастини для ремонту, коли десь щось зламалося. Робота дуже цікава, хоч і важка. Свого часу на «Північному» ми видавали на день по 325-340 вагонів. Тепер і людей мало на шахті, один за п'ятьох працює.

Коли мене за станом здоров'я вивели зі стовбура «Північний», я довгі ночі плакала, сумувала за колективом та улюбленою роботою.

...Автоматика, усе на кнопках: вислав вагон, зловив вагон, набрав вагон. Усю зміну сім годин ти задіяний, і рухатися фізично багато треба було. Зараз моя робота з людьми. Треба бути уважним, щоб зупинити вчасно кліть з працівниками. Безпека людей дуже важлива. У нас є жінки-універсали, працюють на різних машинах, так само і я.

ПОЧИНАЛИ ДОПОМАГАТИ З 2014 РОКУ

Галина Козакова — член профспілки, активна учасниця усіх профспілкових заходів: «Ніколи задніх не пасла, завжди все організувала. І приємні, розважальні, заходи, й акції протесту, коли треба було виборювати наші права». Тож у 2014 році, коли почалася війна, вона з перших днів стала волонтером.

— У 2014-му дуже багато хлопців з села Первозванівка, де я мешкаю і розташована шахта, забирали, — згадує Галина Григорівна. — Перші тижні були особливо тяжкі. Від хлопців ми дізналися, що їм нема чого їсти, на чому лягти, що

одягнути. Допомогали їм, дякуючи односельцям, які усе зносили, на ходу щось придумували, шили каремати, щоб їм було зручно і в бліндажах, і на вулиці. Купували ліки, в'язали шкарпетки, теплі пояси, шили труси.

Потім почали плести сітки. Попросила свого сина і чоловіка, сусіда, щоб зробили каркас — і ми ночами і днями плели. У нас тоді на базі сільської бібліотеки був свій гурт «Лебідонька», 11 учасників. Раніше співали, сценки робили. Навіть серед 28 колективів району перше місце зайняли. Тепер плели сітки. Допомогали працівники шахти. У багатьох хтось із рідних чи знайомих був на фронті. Дітки зі школи також допомагали.

«СІЛЬСЬКІ ВОЛОНТЕРИ»

— Коли почалося повномасштабне російське вторгнення в Україну 2022 року, — продовжує Галина Григорівна, — усі вже знали, до кого звертатися, і на шахті, і в селі Первозванівці. На початку до нас приїжджали півсела (загалом населення 546 осіб)! Зараз залишилося загалом 30, а активний кістяк 15 осіб. Хтось приходить на вихідні, хтось — в обідню перерву, після роботи.

Свій колектив активісти Первозванівки назвали «Сільські волонтери» і створили в соціальних мережах групу, щоб залучати людей донатити. За кожну витрачену копійку постійно звітуються. За доставку речей на фронт платять з особистих коштів.

Волонтерки готують випічку в себе вдома, а усі інші різноманітні страви — у Галини Григорівни, яка віддала під це дві кімнати своєї літньої кухні: голубці, вареники, котлети, ковбаси, тушонки, каші з м'ясом тощо. Крім того, збирають речі, постіль, якщо б/у — обробляють, перуть. Усе це передають на передову чи у шпиталь. Є у що переодягнути пораненого, підстелити.

— Переселенці у нас дуже активні, — розповідає про волонтерський колектив Галина Козакова. — Навіть, хто виїхав, звіди нам посилокки шлють. От, Бобібік Тетяна, кожного дня

приходила плести сітки, ліпити вареники, зараз повернулася у Харківську область, але співпраця продовжується. На днях подружжя з Італії (чоловікові 88 років, дружині 85) переказало 800 гривень, я була так зворушена, що плакала. Пости виставляє Любов Іванівна Кривоблоцька, хоч і на заслуженому відпочинку. Показує нашу роботу. Я теж уже 15 років на пенсії. Тримаюся на роботі, щоб зароблені кошти витратити на волонтерство. Я часто звертаюсь до своїх колег-шахтарів, завжди чим можуть допомагають. От учора кинула клич, що потрібні скати для машини, що вивозить з фронту поранених. Одразу відгукнулися, і вже сьогодні маю аж два комплекти по чотири автошини, будемо відправляти.

«ГОРОД ПЕРЕМОГИ»

«Сільські волонтери» активно співпрацюють з іншими волонтерськими організаціями Кіровоградщини, з деякими з 2015 року, з іншими — з 2022-го.

— Усі вони перевірені, з усіма у нас тісні контакти, — зазначає Галина Козакова. — Так, із сусідньої Губівки нам торік привезли велику кількість помідорів, огірків, буряків, моркви. Ми ділимося городиною, а ще крупами, макаронами, з «Кулінарною сотнею», а вони виготовляють сухі борщі і супи швидкого приготування і передають війнам.

Галина Григорівна теж збирала зі свого городу 10 соток, щоб вирощувати овочі для військових з її села. Називає жартома цей город «ГорОдом Перемоги». Вирощує тут кабачки, моркву, цибулю, помідори. А оскільки з бійцями підтримує зв'язок, передає овочі за потребами.

Окрім свіжих овочів, волонтери готують соління і консерви, особливо популярні голубці. Минулого року Галина сама закрила 1200 банок! Ухід ідуть також заморожені ягоди та варення. З них готують випічку і смаколики для захисників. Сушать сушку, цукати. А ще виготовляють енергетичні батончики для військових. Арахіс для них Галина Григорівна теж вирощує на своєму городі.

МАСКУВАЛЬНА СІТКА РЯТУЄ ЖИТТЯ

Та найбільше запитів у військових на маскувальні сітки. «Сільські волонтери» Первозванівки проводять акцію «Маскувальна сітка рятує війнам життя!», під час якої збирають кошти на спанбонд для виготовлення сіток.

— У нас налагоджені тісні контакти з хлопцями на передовій. Ми допомагаємо їм з сітками «під замовлення». І ці сітки дійсно рятують життя. Одного разу нам зателефонував військовий не з нашого села і довго розповідав, як ми його врятували. Він тоді був поранений, його відвезли від фронту у хату, перевлаштовану на шпиталь. Звіди й телефонував: у них було п'ять машин, чотири з них ворог розбив, а їхня уціліла завдяки нашій маскувальній сітці. Тепер він вітає з кожним святом, дякує за те, що ми робимо для ЗСУ.

На мою думку, нам не слід озиратися на владу, чекати її вказівок, ми самі маємо бути дружнішими і допомагати нашим хлопцям на фронті. Від згуртованості громад і в цілому нашого українського народу залежить Перемога. Тому в нашій спільноті «Сільські волонтери» улюбленим девізом є: «Якщо не ми, то хто? Тільки разом ми здолаємо ворога і наблизимо нашу Перемогу!»

НАЦІОНАЛЬНІ ПАРКИ АТОМПРОФСПІЛКИ

«Ми перебуваємо у тилу. Але це не означає, що маємо чекати на перемогу склавши руки»

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Звідусіль надходили прохання про допомогу, і нам вдалося прихистити щонайменше 150 осіб. На території парку навіть з'явилася на світ маля — жінка, яка втекла з-під обстрілів, народила у нас чудову дівчинку Софійку :) Ми сприйняли цю радісну подію як знак, як свідчення того, що життя триває. Декілька переселенців з Сумщини та Маріуполя і досі мешкають на нашій території.

Окрім цього, наш Вижницький парк став хабом, у якому розподілялася гуманітарна допомога. Продукти першої необхідності та гігієнічні засоби, отримані від Франкфуртського зоологічного товариства, попрямували до інших національних парків, які цього потребували, а також до місцевих громад, що приймали внутрішньо переміщених осіб.

МЕТА — РУХАТИСЯ ВПЕРЕД

■ **І на тлі всіх цих клопотів співробітники продовжували думати про розвиток?** Так. Зокрема, ми почали активно розвивати міжнародну співпрацю: уклали договір із Сучавським університетом ім. Стефана чел Маре. Вже кілька разів їздили туди до Румунії, а делегації з університету приїздили до нас. У наших партнерів виникла ідея про те, щоб створити «парк без кордонів», реалізувати спільні проекти, які б функціонували в обох країнах. Серед іншого, це облаштування маршрутів, на яких можна було б спостерігати за перелітними птахами. За планами, на них буде встановлено штучні гнізда, буде придбано обладнання для спостереження — тепловізори і біноклі. Діти й дорослі матимуть можливість ближче познайомитися з природою нашого краю.

■ **Які цікавинки парку можуть стати туристичною принадою?**

Одне з дійсно унікальних місць — урочище Стіжок з нагородженням кам'яних утворень. На найвищій зі скель у прадавні часи було святилище, яке використовувалося також як обсерваторія. Це місце навіть отримало назву «Буковинський Стоунхендж». Та оскільки «стоунхенджами» що тільки не називають, ми вирішили найменувати цю місцину «Вартові Недеї», бо саме таким давнім словом називали колись вершину гори. У дні сонцестояння здійснюємо сюди тури — відтворюємо ритуали, які могли б проводити давні сонцепоклонники, організуємо конкурси, частуємо гостей смаколиками. Також ми збрали легенди, пов'язані з таємничим урочищем, поділили їх на 18 епізодів (за кількістю навоколишніх шкіл) і запропонували учням проілюструвати їх.

Із найкращих малюнків було змонтовано відеоролик, який можна побачити на нашому сайті.

Наведіть камеру смартфона, щоб подивитися відео

■ **Еколого-освітній центр активно працює з дітьми. Наведіть, будь ласка, приклади ще якихось із проєктів.**

Нині триває конкурс, покликаний показати життя птахів очима дітей. Школярі отримали посилання на енциклопедію, яка розповідає про життя пернатих та завдання відтворити гнізда. Як і з чого будуть відтворені кубельця — залежить від дитячої фантазії, тож нам самим цікаво буде подивитися на результат.

У парку організуються екскурсії, проходять майстер-класи. Діти шийють мішечки-саше для лаванди, яку ми вирощуємо тут. Роблять із заготовок магнітики з символом нашого парку, найбільшою в Україні саламандрою. Створюють із кукурудзяного лущиння автентичних українських ляльок (лялька Лада — лялька берегиня. Наші бабусі, прабабусі плели їх нашвидкоруч, щоб заспокоїти дитя). Також наші співробітники проводять тематичні заняття, присвячені першоцвітам, птахам, тваринам тощо.

4 млн грн кількарічної заборгованості повністю зміг погасити Вижницький парк наприкінці 2023 року

ВЕЛИКИМ ПЛАНАМ — ШВИДКОГО ЗДІЙСНЕННЯ!

■ **Чи може стати національний парк майданчиком не тільки для навчання та розваг, а й для повноцінної рекреації?**

Саме такий проєкт нині в розробці, ми шукаємо для нього спонсорів і партнерів. На нашій території був висаджений дендропарк, і тепер ми міркуємо над тим, як використати природні багатства з максимальною користю. Наприклад, у нас є алея, засаджена кедровими соснами. Науковці переконані в цілющих властивостях цих дерев — кажуть, година, проведена поряд з кедром, дорівнює 15 хвилинам лікувальних інгаляцій для дихальних шляхів.

Або інша локація — колишній розплідник хвойних. Тут планувалося вирощувати блакитні ялинки. На звичайні підщепи «породисту» блакитну рослину ніхто не прищепив. Поросли звичайні ялинки, і надто густо. Пересаджувати 20-річні дерева нереально, рубати красунь — шкода. От ми й придумали зробити в цьому місці дитячий лабіринт: розташувати серед алеї лавочки з різними тваринами і птахами та перетворили хащі на живу «квест-кімнату».

Далі у нас знаходиться масив, засаджений червонокнижними рослинами. Переконана, діти мають бути знайомі з самою концепцією Червоної книги та вміти розпізнавати рідкісну флору. Штучна водойма-озерце дозволить поближче побачити місцеву водну фауну.

У межах майбутньої рекреаційної зони хочемо побудувати критий спортивний майданчик.

Звісно ж, потрібно обладнати й будиночки для проживання та харчування. Враховуючи те, яка величезна кількість дітей і дорослих отримали травми у ході воєнних дій, інфраструктуру

та атракціони рекреаційної зони ми хочемо облаштувати так, щоб люди з обмеженими можливостями почувалися там комфортно.

■ **І вже нині в парку прокладаються нові маршрути та облаштовуються локації, які вабтимуть відпочивальників?**

У рамках одноденного туру можна прокласти маршрут таким чином, щоб побачити усі водоспади парку. Можна пройти до альтанки у стилі так званого карпатського бароко. Сподіваємося, неподалік від неї з'явиться й побудована відповідно до буковинських традицій сільська хатинка. Один із маршрутів вестиме до поляни нарцисів. А ще один повторює той шлях, яким колись об'їжджав володіння граф Василько, шляхтич, який опікувався цими землями. Розповіді про цього громадсько-політичного діяча ми друкували в нашій місцевій газеті, яку видає заповідник, і маємо надію, що сторінка, присвячена історії краю та видатним мешканцям, і надалі існуватиме.

■ **Слухаючи про плани щодо розвитку, так і хочеться вигукнути: щасливому майбутньому України — бути!**

І це майбутнє ми повинні будувати вже зараз, роблячи те, що посилено кожному з нас. Так, ми перебуваємо у тилу. Але це не означає, що ми повинні чекати на перемогу склавши руки. Ліпше ми будемо підтримувати економіку, берегти природу, розвивати місцевий туризм. Маю надію, що проєкти, над якими ми працюємо, будуть цікавими для відпочивальників і національний парк зможе самостійно забезпечувати свої потреби.

Марічка КОРМУШКІНА
Любов НАТОЧІЙ

МІЖНАРОДНА РОБОТА

Підготовка до Конгресу EPSU

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

АТОМПРОФСПІЛКА ЗАКЛИКАЛА ДО НЕГАЙНИХ ДІЙ

Голова Атомпрофспілки Валерій Матов, член Виконкому EPSU, представляє у Виконкомі інтереси 9 українських профспілок. У своїх виступах він підкреслює надважку ситуацію в Україні: постійні бомбардування та обстріли критичної інфраструктури, намагання знищити повністю енергетичний комплекс в Україні тощо. Він озвучив позиції українських членських організацій щодо ситуації в Польщі.

Зокрема, наголосив: «Мета російської федерації — не допустити постачання в Україну снарядів та зброї, і з цим вона вдало справляється, використовуючи протестні настрої фермерів у Польщі. Україна платить життями своїх захисників, захищаючи Україну і Європу! Закликаємо профспілки Польщі сприяти звільненню транспортних шляхів як стратегічних об'єктів, блокада яких наразі завдає шкоди Україні й Польщі».

Учасникам Виконкому було показано коротке відео Атомпрофспілки, присвячене наслідкам дворічної широкомасштабної агресії росії в Україні.

ПОТРІБНА СОЛІДАРНА ПІДТРИМКА!

Пріоритетними в переговорах з Генеральним секретарем Яном Віллемом Гудріаном були питання подальшої солідарної підтримки українських членських організацій, процеси реформування трудового законодавства України, зокрема у царині соціального діалогу, а також широкий спектр питань, пов'язаних з інтеграцією України в ЄС.

Україні необхідно імплементувати майже 2,8 тисячі актів права ЄС. Перед профспілками також дуже багато завдань у сфері аналізу, моніторингу та контролю за цим процесом.

Усе це можливо тільки за умови перемоги України, збільшення воєнної допомоги Україні, економічної підтримки з боку ЄС та підтримки працівників України, які в умовах війни продовжують гідно забезпечувати функціонування нашої економіки.

ПІДСУМКИ ДІЯЛЬНОСТІ

Звітувалися профспілки і трудові колективи АЕС

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

На профспілковій конференції ПАЕС голова ППО ПАЕС Іван Мельник подякував профспілковим активістам та усім спілчанам за волонтерську діяльність і допомогу українському війську. Колдоговір НАЕК «Енергоатом» на ПАЕС визнано виконаним, роботу профорганізації ПАЕС — задовільною.

Підсумовуючи 2023 рік, головний інженер ПАЕС, в.о. генерального директора Микола Феофанов заявив, що виконано всі основні зобов'язання колдоговору. Звітну конференцію первинної профспілкової організації ПАЕС, до якої входять 37 цехових організацій, провів виконувач обов'язків голови профкому ПАЕС Валерій Матану. Він доповів про роботу всіх комісій профкому, озвучив інформацію про оздоровлення та відпочинок працівників, результати спортивних досягнень і благодійної діяльності спілчан. У цілому колдоговір на ПАЕС визнано виконаним, роботу профкому оцінено як «задовільну».

На усіх атомних електростанціях було обрано делегатів, які візьмуть участь у конференції трудового колективу АТ НАЕК «Енергоатом» та звітній профспілковій конференції первинної профспілкової організації Компанії.

АТОМНИЙ СПОРТ

Сергій Харченко: «Тільки вперед!»

Важлива частина життя наших працівників — спорт. І велику гордість викликають досягнення наших колег. Сьогодні наша розмова з працівником ХАЕС, тренером, інструктором-методистом чоловічої волейбольної команди ХАЕС — бронзових призерів Чемпіонату України.

■ **Розкажіть, будь ласка, як давно Ви займаєтесь волейболом?**

Усе життя :) 20 років тому мене запросили на роботу на ХАЕС для розвитку і створення чоловічого волейболу. На базі атомної станції вперше була створена команда, яка починала свій шлях з аматорського спорту. Допоки в Україні 2018 року не скасували волейбол як аматорський спорт. Через це з'явилося більше професійних ліг, розширили кількість команд. І відтоді це вважається спортом на професійному рівні під егідою Федерації волейболу України.

■ **Що змінилося, коли Ви перейшли в професійну площину, для Вас особисто і для команди?**

Багато чого. У цих лігах грають і професійні команди, які займаються цим довгий період часу,

і учасники дійсно є професійними гравцями, які за це отримують зарплату. А ми як любителі підіймаємо свій рівень до того, щоб можна було змагатися з такими командами.

■ **Наскільки серйозні тоді були і тепер тренування?**

За планом завжди було по три тренування на тиждень, але здебільшого збираємося двічі на тиждень. Адже основна частина команди — це працівники станції, і вони працюють по-змінно. Тож не щоразу виходить їх зібрати. Але тренування проходять активно, у нас панує дисципліна.

Тренування — це не завжди гра в чистому вигляді. Є різні вправи для фізичної, тактичної, технічної підготовки, ігрова практика, спаринги. Важлива злагодженість дій гравців на майданчику. Психологічна підготовка також відіграє велику роль у цьому процесі.

Періодично ми виїжджаємо до Рівного і граємо з іншими командами. Це такі товариські зустрічі в межах підготовки до гри Кубка України та Чемпіонату України.

■ **Які цікаві ситуації були у вас за всі ці 20 років вашої роботи?**

У нас були дуже якісні виступи! Ми починали з другої аматорської ліги. Згодом увійшли до першої вищої, стали її срібними призерами. Були різні періоди, коли не було фінансування і нам доводилося брати паузи, потім створювати нові

Тренування це не завжди гра в чистому вигляді. Важлива злагодженість дій гравців на майданчику

команди... Нещодавно відбулося відродження колективу нашої команди — ми починаємо грати в другій лізі і стали вже бронзовими призерами Чемпіонату України.

■ **Ваші плани на майбутнє.**

Прагнемо ще більше грати та вигравати. Звичайно, потрібна фінансова підтримка і молоді гравці з молодих спеціалістів АЕС. Улітку має відбутися заявкова кампанія, на Федерацію. Але поки що невідомо, що саме вони нам запропонують.

■ **Чи пішов хтось захищати Батьківщину з вашої команди?**

Так, хлопець з моєї команди Олександр Чернюк зараз служить, захищає нашу країну. Ми постійно спілкуємося. По змозі він навіть дивиться наші ігри онлайн. А ми чекаємо його з перемогою вдома. Підтримуємо всіх, що потрібно. Взагалі ми проводимо багато спортивних благодійних заходів, збираємо кошти і передаємо на потреби ЗСУ.

■ **Який ваш девіз у житті?**

Тільки вперед!

Марічка КОРМУШКІНА

АТОМНІ ХОБІ

Талант, що творитиме майбутнє

Тринадцятирічна Софія УЗУНОВА — постійна учасниця конкурсу «Atomkids», який сім років поспіль проводять для дітей фахівці Південноукраїнської АЕС. Юна жителька міста-супутника захоплюється творчістю та мріє стати архітектором — аби відбудувати Україну.

Софійка зацікавилася рукоділлям, наслідуючи приклад матері Тетяни Узунової, яка професійно шие та керує гуртком «Театр мод» у Миському центрі дитячої та юнацької творчості. Змалечку дівчинка допомагала мамі шити ляльок, з часом стала освоювати дедалі більше видів образотворчого мистецтва — займалася валянням, малюванням. Першу свою роботу для Atomkids дівчинка презентувала у шість років. Потім неодноразово ставала переможницею та призеркою конкурсу.

■ **МИСТЕЦТВО ДОПОМАГАЄ АРМІЇ**

На Atomkids Софія представила свою роботу і цього разу: не виграла, проте її вишивану картину відібрали для участі у благодійному аукціоні. Витвір Софійки продали за 2000 гривень. Кошти, отримані за цей та інші лоти, були передані

благодійному фонду «Берегиня Південь» на підтримку ЗСУ.

«Софія створила гарну, тонку, креативну картину», — звернула увагу Світлана Дідик, фахівчиня зі зв'язків із громадськістю та пресою УІГЗ ПАЕС. Вона переконана, що представники молодіжної організації заслужено виділили

роботу. Вишивка здатна прикрасити будь-який інтер'єр та сповнена глибокого змісту: ми бачимо на ній і зображення ПАЕС, і національну символіку.

Тому, що робота отримала високу оцінку та була продана на аукціоні, радіє й мати юної рукодільниці: «Дуже приємно, що ми змогли зробити бодай маленький, але все ж таки внесок у нашу перемогу!»

■ **З ДУМКОЮ ПРО ЗАВТРАШНІЙ ДЕНЬ**

Софія — лише одна із тисяч українських дітей, які дізналися, що означає бути біженцем. З початком повномасштабного вторгнення вона з мамою та маленькою сестричкою була змушена залишити домівку і вирушити за кордон. Але там стало очевидним: удома — краще! Сьогодні юна майстриня мріє про подорожі рідною країною, хоче пройтися не лише протоптаними туристичними шляхами, а й побувати у маловідомих куточках України.

Усе частіше дівчинка замислюється про перспективи держави та свою подальшу долю. «Я мріяла стати архітектором з дитинства, і з роками

моє прагнення міцнішає. Я усвідомлюю, що нам будуть потрібні хороші спеціалісти, які відбудуватимуть країну. І це мене потужно мотивує», — каже майстриня.

Крокуючи до своєї мети, учениця 7 класу 4-го ліцею навчається на «відмінно». Однак лише школою її життя не обмежується.

■ **ТАЛАНОВИТА В УСЬОМУ**

Продовжуючи відвідувати гурток, який веде мати, Софія також займається у групі образотворчого мистецтва. Нещодавно вона стала призеркою ще одного конкурсу. Її робота зайняла друге місце на Всеукраїнському фестивалі-конкурсі сценічних та карнавальних паперових костюмів «Стильний папір».

Окрім рукоділля, Софія цікавиться вивченням іноземних мов, любить читати. Торік вона ще й захопилася музикою і вступила до мистецької школи, де навчається грати на гітарі та фортепіано.

Щиро бажаємо цілеспрямованій дівчині з міста енергетиків повної реалізації її творчого потенціалу!

АТОМНИК
України

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»
Головний редактор: Марічка КОРМУШКІНА
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить 2 рази на місяць
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 1000